

den Hensigt, at man skal forstaae, hvorfor jeg stemmer, saaledes som jeg agter at stemme. Jeg agter at stemme Ja til Udkastets Vedtagelse; men naar jeg stemmer Ja, er det ingenlunde, fordi jeg i Gæt og Alt billigere, hvad der staaer deri, navnlig har jeg efter min Anskuelse en heel Deel mod den Maade, hvorpaa Valgene til Landstthinget skulle gaae for sig, thi jeg finder ikke noget bestemt Princip staaet fast, naar man skal vælge paa een Maade i Kjøbenhavn og anderledes i Kjøbstæderne omkring i Landet og atter anderledes i Landdistricterne. Jeg kan godt forstaae, at man har gjort Forskjel mellem Valgerne i Almindelighed og dem, som blive kaldte de store Vælgere; men jeg kan ikke forstaae, at man, naar man gjør Forskjel mellem de store og de smaa Vælgere, saa ikke tillige har gjort Forskjel mellem de store og de smaa Communer; thi efter min Formening forholder en Mand med 1,000 Rd. sig til en Mand med 2,000 Rd., som en Commune forholder sig til en anden Commune, der er dobbelt saa stor. Hvad derimod Landsthingsvalget paa Færøerne angaaer, da troer jeg, at man har truffet ikke saa uheldigt, thi istedetfor at man før valgte Valgmænd, er det nu overladt til Lagthinget at vælge en Landsthingsmand. Derved opnaaer man, at man ikke behøver at foretage det der ofte saa besværlige Valg paa den anden Maade, og Lagthinget er jo sammensat af Mænd, valgte omtrent paa samme Maade som den, hvorpaa man tilforn valgte Valgmænd. At man nu har bestemt, at Enhver, der i Almindelighed er valgberettiget, tillige er valgbar, finder jeg heldigt for Færøernes Vedkommende; thi tilforn indskrænkede Antallet af de Valgbare sig til 16 à 18 Personer, dem nemlig, som havde 1200 Rd. aarlig Indtægt, og i Mangel deraf de høist Besatte. Men den Lov, der for nogle Aar siden udsom, og som bestemte, at hver Den, som handler med Brændeviin, skal betale 100 Rd. Skat om Aaret, bevirkede, at Ingen blev valgbar til Landstthinget undtagen et Par af de største Embedsmænd og dem, som folgte Brændeviin, idet disse betale den højeste Skat. Jeg har ikke i Almindelighed Noget imod de Folk, der sælge Brændeviin; men fordi de sælge Brændeviin, ere de ikke bedre

stillede til at tage Sæde i Landstthinget end Andre. At de betale denne højere Skat, have de frivillig paataget sig, fordi de have løst den Bevilling, der giver dem Ret til at sælge Brændeviin. Disse 100 Rd. gaae naturligviis igjennem deres Hænder og blive udbetalte af dem; men i Grunden er det de andre Indbyggere og navnlig de, der meest kjøbe ikke alene Brændeviin, men alle Slags Handelsvarer, som betale denne Skat. Som sagt, naar jeg stemmer Ja til dette Grundlovsforslag, saa er det blot, fordi jeg ikke har noget Udkast i Sigte, der er bedre end det foreliggende, og ikke fordi det i det Hele taget stemmer med min Anskuelse.

Mr. Pedersen: Da jeg ved den endelige Vedtagelse af denne Sag i Rigsraadet sagde Ja, og jeg nu agter at stemme Nei, saa troer jeg at sthyde saavel det ærede Thing som mig selv, at jeg motiverer min Stemmegivning. Hvorfor jeg ikke kan sige Ja her i Rigsdagen, er, fordi jeg troer, at den ærede Regjering burde have taget noget Hensyn til Rigsdagen; men Regjeringen har ved den Stilling, den i dette Spørgsmaal har indtaget ligeoverfor Rigsdagen, lagt et saadant Tryk paa denne, at Rigsdagen ikke har havt nogenformhelt Indflydelse paa denne Sag. Jeg havde ikke troet, at den ærede Regjering vilde have stillet sig saaledes. Af denne Grund kan jeg ikke sige Ja til Sagen, som den nu foreligger til Afstemning. Jeg havde ogsaa meent, at den ærede Regjering vilde have taget Hensyn til det daarlige Udbytte, der er fremkommet af alle de Forhandlinger, der ere gaaede forud om denne Sag, forinden den kom i Rigsdagen. Det Udbytte, der nu foreligger, tilfredsstiller Ingenformhelt; saavel i som udenfor Salen er der Utilfredsshed tilstede dermed i enhver Henseende. Jeg troede tillige, at den ærede Regjering vilde have taget Hensyn til, at der dog endnu er nogle Stadier at gennemgaae, inden Sagen er endelig vedtagen. Der foreslaaer, som bekendt, en Oplosning, og der er Ingen, der veed, hvorledes Stemningen i Folket til den Tid kan være. Stemningen er jo saa besynderlig, den kan paa saa forunderlig en Maade være; dersom den til den Tid skal